

ဥက္ကဋ္ဌစာပေ

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ပန်းချီဆိုင်

ဒုတိယ သက်တံ

လင်း

အခန်း(၁)

ချောသစ်အတွက်တော့ ရန်ကုန်မြို့ကြီးက ကျဉ်းလွန်းသလိုပါ။ သွားရ လာရ လည်ရ ပတ်ရတာ ငြီးငွေ့သွားပြီ။ ကျောင်းပြီးသွားတော့ မေမေက အလုပ်မဝင်ခင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် အေးအေးဆေးဆေးနေပါဦး သမီးရယ်ဟု တိုက်တွန်းခဲ့လို့ သာ ...

တစ်နေ့တစ်နေ့ ရုပ်ရှင်ကြည့် ဖုန်းမားကတ်တွေ လျှောက်သွားကြတော့ ရိုးအီလာ၏။

စာအုပ်အငှားဆိုင်၊ ဗီဒီယိုခွေဆိုင်လည်း ညစဉ်လိုလို ရောက်သည် ။

ကွန်ပျူတာဂိမ်းဆော့ရတာလည်း စိတ်မပါချင်တော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ဖေဖေကိုပြောပြီး ဖေဖေကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ဝင်သည် ။ ဖေဖေက ချောသစ်ကို သမီးရင်းမို့ အတွင်းရေးမှူး (စက္ကထရီ) ရာထူး တန်းပေးသည် ။ တကယ်တော့ ချောသစ်က အလုပ်သင်ပါ။ ဘာမှ တတ်ကျွမ်း နားလည်သေးတာ မဟုတ်။

အလုပ်ဝင်တော့မှ ပဲ Office Style ရုံးစတိုင် အဝတ်အစားလေးတွေ ကမန်းကတန်း ချုပ်ရပါသည် ။ စကတ်ကလေးနှင့် သေသေသပ်သပ် အင်္ကျီပုံစံ။ ဘောင်းဘီရှည်နှင့် ကုတ်အင်္ကျီပုံစံ။

ချောသစ်က ဘာပဲလုပ်လုပ် ပီပီပြင်ပြင် ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်တတ်သူပါ။ ပစ်စလက်ခတ် မလုပ်တတ်။ အတွင်းရေးမှူးမကလေး ဖြစ်လာမှ

တော့ စက္ကယရီပီသအောင် နေထိုင်ကြိုးစား ရပါမည်။

ပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိသည် ။ ဖေဖေလုပ်ငန်း ဖေဖေကုမ္ပဏီကို တစ်ချိန်ချိန် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဦးစီးနိုင်မှာ ပါ။

ချောသစ်တို့ နေသော ခြံဝင်းထဲမှာ ပဲ ကုမ္ပဏီရုံးခန်းကို သီးသန့် အဆောင်တစ်ခုလုပ်ကာ ဖွင့်ထားသည် ။ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်း (၈)ဦး ရှိပြီး နေ့တိုင်း ရုံးတက်ရပါသည် ။ တစ်ခါတလေ စနေ တနင်္ဂနွေပင် မနားရ၊ တခြား ဝန်ထမ်းတွေကတော့ အပြင်ဘက်မှာ မို့ နေ့တိုင်း ရုံးတက်စရာ မလို။

ဖေဖေက မေမေဖျော်ပေးသော ကော်ဖီကို နှစ်သက်စွာ သောက်ရင်း လှေကားက ဆင်းလာကာ သမီးချောကို ချစ်စနိုး လှမ်းကြည့်၏။

ဘောင်းဘီရှည်ရှည် နက်ပြာကလေးနှင့် ပန်းရောင်ဖျော့ အောက်ခံ အင်္ကျီကလေးပေါ်မှာ နက်ပြာရောင် ကုတ်အင်္ကျီလေး ထပ်ဝတ်ထားသော ရှည်မြင့်သောသမီးအရပ်နှင့် လိုက်ဖက်လွန်းလှ၏။

ချောသစ်က ဖေဖေဘေးမှာ ထိုင်နေသော မေမေ့ကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့်သည် ။

မေမေ ပြောပေးနော်ဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ်။

ညကတည်းက မေမေ့ကို စည်းရုံးရေး ဆင်းထားပြီးသားပါ။ ချောသစ်မှာ ချစ်သူရှိတာ ဖွင့်ဟ အသိပေးခဲ့ပြီ။

"အဖေကြီးရေ၊ အဖေကြီး အကြံအစည်တွေ လက်လျှော့လိုက်တော့၊ သမီးလေးက အဖေကြီး သူငယ်ချင်းရဲ့ သားကို စိတ်မဝင်စားဘူးတဲ့ ။ မိတ်ဆက်မပေးပါနဲ့ တဲ့ "

"ဟေ ... ဟုတ်လား"

ဖေဖေက ပြုံးသည်။ ။

"သမီးမှာ ချစ်သူ ရှိပြီးသားတဲ့ "

"ခေါ်လာခဲ့လေ၊ ဘာလို့ ဝှက်ထားတာလဲကွ ... ဟေ"

"ဒီမှာ မရှိသေးဘူး"

မေမေက ဖေဖေကို ရှင်းပြသည်။ ။

"ကောင်းပြီလေ၊ မင်းတို့ သားအမိ သဘောပါပဲ"

ဖေဖေက ချောသစ်ကို စိတ်ညစ်အောင် ဘယ်တော့မှ မလုပ်တတ်ပါ။
အမြဲ နားလည်မှု ရှိပါသည်။ ။

"ဒါပေမဲ့ သူက မျက်နှာချင်းဆိုင်က ခြံကို ပြောင်းလာမှာ ဖေဖေကလည်း
ဒင်နာ ခေါ်ကျွေးဖို့ စီစဉ်ပြီးသား"

"ရပါတယ် ဒီဒီရယ်၊ ချောသစ်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပေါ့။ ဒီဒီ စက္ကယရီလို
သမီးလို့ မပြောရင် ပြီးတာပဲဟာ"

"အေးပါ ... သမီး သဘောပါ"

"သမီးက ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် မလုပ်ချင်ဘူး၊ လူတစ်ဖက်သားကို အား
နာစရာဖြစ်မှာ စိုးတယ်"

"ကောင်းပါပြီ သမီးက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောမှ တော့ ဒယ်ဒီလည်း
သမီးနဲ့ မိတ်ဆက်မပေးတော့ဘူး"

ချောသစ် ခုမှ ကျေနပ်သွား၏။

"ဒါပေမဲ့ ဒီဒီက သူ့ကို သိပ်သဘောကျနေတာကွ။ သူက အရည်အချင်း
ရှိတယ် မိန်းမလည်း မရှုပ်ဘူး"

ချောသစ်က ခေါင်းညိတ် နားထောင် နေပါသည်။ ။

သမီးမှာ က ချစ်ရမဲ့မောင် ရှိပြီးသားမို့ပါ။

မောင်သာ ရှိမနေခဲ့ရင် ဒီဒီဆန္ဒကို ချောသစ်က လိုက်လျော ဖြည့်ဆည်းပေးမှာ ပါ။

ချစ်သူအပေါ် သစ္စာပျက်လို့ မဖြစ်လို့ ပါ။

မောင်နှင့် ချောသစ်က သိပ်ချစ်ကြတာ။

မောင်နှင့်ဝေးနေရာက ချောသစ်ရင်ထဲ
ခြောက်သွေ့ပူလောင်နေရပါပြီ။ မောင်က သူ့မိသားစုကို ထားခဲ့ပြီး ချောသစ်ဆီ ပြန်လာမှာ ပါ။ ချောသစ် ယုံကြည် မျှော်လင့်နေမိသည်။ ။

မောင့်အချစ်ကို ချောသစ် ယုံသည်။ ။

မောင် ပြန်ရောက်လာမှာ ပါ။

ချောသစ်ကို မောင်လည်း ချစ်တာပဲ မဟုတ်လား။

"ဒီလူငယ်လေးက သူ့ကိုသူ Control (ထိန်းနိုင်)တယ်ကွ၊ တခြားကောင်လေးတွေဆို ဒီလောက် ချမ်းသာပြည့်စုံရင် လုပ်ချင်တာတွေ လျှောက်လုပ်နေမှာ "

ဖေဖေက သူ့သူငယ်ချင်း၏ သားကို အင်မတန် မျက်စိကျနေ၏။ မေမေကတော့ သားအဖနှစ်ယောက်ကြား ဝင်မပါဘဲ ငြိမ်နေပါသည်။ ။

သမီးက ချစ်သူရှိနေမှ တော့ ဇွတ်တိုက်တွန်းလို့ လည်း မဖြစ်ပါ။

သမီးလေးကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်သည်။ ။

ရှားရှားပါးပါး သည် တစ်ဦးတည်း ရှိတာ။

အခန်း(၂)

ဒူးဆစ်ဖုံးကာ ခြေသလုံးတစ်ဝက်မက ဖုံးအုပ်အောင် ရှည်သော ဂါဝန်ကပ်ကပ်ကလေးကို ဝတ်ပြီး အပေါ်ကနေ Over Coat အင်္ကျီကလေးကို ထပ်ဝတ်ပြီး "စက္ကထရီ"ဟု ရာထူးပါသော အမည်ကတ်ကလေးကို လည်ပင်းမှာ ဆွဲလိုက်၏။ ဆံပင်တွေကို ကျားပါးစပ် ညိုညိုကလေးနှင့် ခေါက်တင်လိုက်၏။

ဖြောင့်စင်းထားသော ဆံပင်ချွန်ချွန်ကလေးတွေက ထိုးထိုးထောင်ထောင်နှင့် အရမ်း ချစ်စရာကောင်းသည် ။

ထိုအချိန်မှာ ပဲ ဖုန်းဝင်လာ၏။

မွေ့ရာပေါ်ချထားသော ဟန်းဖုန်းကလေးက သာသာယာယာ မြည်လာ၏။

"ဟင် ... မောင့်ဆီကပဲ"

ဟု ရေရွတ်ကာ ချက်ချင်း နားထောင်မိပါ၏။

"ချစ်လေးလား"

"ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်၊ မောင် ... မနေ့က ဘာလို့ မဆက်တာလဲ ဟင်၊ ချောသစ် တစ်နေ့လုံး စောင့်နေတာ၊ ဟွန်း ... မောင် နေနိုင်တယ် တစ်ရက်ကြီးများ တောင် ညက ချောသစ် အိပ်မပျော်ဘူး မောင့်ကို

မခေါ်ဘူး"

"ချောသစ်ရယ်၊ မောင် မနေ့က လုံးဝ မအားလို့ ပါ"

"လုပ်မနေနဲ့၊ မယုံပါဘူး ... မောင် မဆက်ချင်လို့ ပါ"

"မဟုတ်ရပါဘူးကွာ"

အဝေးရောက်နေသော ချစ်သူကို မတွေ့ရတော့ စိတ်က အလိုလို မာဆတ်ကာ ရန်လုပ်ချင်ပါသည်။ ။

စိတ်ကောက် မူနဲ့ချင်လည်း အနားမှာ မရှိ။

ရင်ခွင်ထဲ တိုးဝှေ့မှီတွယ်ချင်လည်း အနားမှာ မရှိ။ ချောသစ်ရင်ထဲ ဘယ်လောက် လှိုက်ဟာနေသလဲ။

မောင်ဘယ်တော့ ချောသစ်အနားကို ပြန်လာမှာ လဲ။ ချောသစ် သတိရလှပါပြီ။

"ချောလေး ... ချစ်လေး"

"မခေါ်နဲ့ "

"ဖုန်းပြောချိန်မှာ ကျေးဇူးပြုပြီး မကောက်ပါနဲ့ ကွာ။ အဲဒီလိုသာဆို မောင် စိတ်မဖြောင့်ဘူး"

"မောင် ဘာလို့ မနေ့က ဖုန်းမဆက်တာလဲ"

"ဆောရီး ... နောက်ဆို နေ့တိုင်း ဆက်ပါ့မယ်"

"တကယ်နော်"

"တကယ်ပါပဲကွာ"

"ပြီးရော အဝေးကြီးမှာ မို့လို့ သနားလို့ မကောက်တော့တာ၊ ဒီပြန်

ရောက်လာရင် သိမယ်"

မောင့်အသံကြားရမှ ချောသစ်ရင်ထဲ ပြီးပြည့်စုံကာ ချမ်းမြေ့ သွားရသည်။ ။

အချစ်ဆိုတာ ရေအေးအေးလိုပါ။

ရေနှင့် မထိတွေ့ရလျှင် လူက ခြောက်သွေ့လာသလို နှလုံးသားက အချစ်နှင့် မထိတွေ့ရလျှင် စိုပြည်လန်းဆန်းမှု မရှိ။ ချောသစ် သည် ဝေဒနာကို မုန်းတီးလာမိ၏။

မောင့်ကို ချောသစ်အနားမှာ ရှိစေချင်လှပြီ။

အခန်း(၃)

မောင်နှင့်ချောသစ် စတွေ့တာက ရေကူးကန်မှာ ။ ချောသစ်က တစ်ပတ်တစ်ခါ ရေကူးကန် အမြဲ ရောက်သည် ။ ရေကူးရတာ အရမ်း နှစ်သက်သည် ။

ရေကူးသင်ခါစ ရေထဲ လုံးဝ မဆင်းရဲသော ချောသစ်သည် အခုတော့ ရေထဲမှာ ရေသူမလေးလို ပျော်မြူးနေတတ်ခဲ့ပြီ။ တစ်ပတ်တစ်ခါ ရေကူးလိုက်ရမှ လူက ပေါ့ပါးလန်းဆန်း သွားသလိုပါ။

ထိုနေ့က ရေကူးကန်မှာ တစ်ယောက်တည်း ရေကူးရင်း သူငယ်ချင်းတွေ အလာကို စောင့်နေမိတာပါ။

အဲဒီ ခဏလေးပါပဲ။

အဲဒီ ခဏလေးအချိန်မှာ မောင်က ချောသစ်ဘဝထဲကို စတင် ချဉ်းကပ် ဝင်ရောက်လာခဲ့သည် ။

တစ်ဘဝစာအတွက် ဖြစ်ခဲ့သည် ။

ရေကူးပြီး ခဏနားနေကာ ရေကူးကန်ပေါ် ပြန်အတက်မှာ မောင့်လက်ထဲ ကိုင်ထားသော ကင်မရာသေးသေးကို စတင် တွေ့ရှိသွားခဲ့တာပါ။

ကြည့်စမ်း ... ဘယ်လိုလူလဲ။

လူကို ခွင့်မတောင်း ဘာမတောင်း ခိုးရိုက် နေလိုက်တာ။ တကယ်ဆို

သည် ရေကူးကန်မှာ ကင်မရာ ယူဆောင်ခွင့်မရှိ။ တော်တော် တရားလွန်ပါလား။

ဟွန်း ...

မျက်နှာသုတ်ပဝါ အကြီးကြီးကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲယူပြီး လုံခြုံသွားအောင် ခြုံမိ၏။ ပြီးမှ သူ့ဆီ တဖျတ်ဖျတ် လျှောက်လာမိပါသည် ။ ရေကူးမျက်မှန်ကို ခေါင်းပေါ် တင်ထားလိုက်၏။

"ဆောရီး ... ဆောရီး၊ ရေကူးတဲ့ သူ ရှိနေမှန်း မသိလို့ ပါ။ ကျွန်တော်က ရေကူးကန်ကို မှတ်တမ်း ရိုက်နေတာပါ။ အသစ်ပြုပြင်ဖို့ အတွက် ဒီတစ်ပတ် မီတင် (အစည်းအဝေး)မှာ တင်ပြဖို့ ပါ"

သူက ချောသစ် ဘာမှ စောဒက မတက်နိုင်အောင် ဖြေရှင်းလာ၏။ ဒီလိုနှင့်ပဲ ကျေနပ်လိုက်ရမှာ လား။

"ကျွန်မ ပုံတွေ ပါကုန်ပြီ"

"ကျွန်တော် မပါအောင် ပြန်ဖြုတ်ပစ်မှာ ပါ"

"ဟင့်အင်း ... မဖြစ်ဘူး"

"ဗျာ"

"ရှင် အသစ် ပြန်ရိုက်ပါ။ အဲဒါတွေ အားလုံး ဖျက်ပေး (ဒလီ) လုပ်လိုက်ပါ"

"ဖုန်းနဲ့ ရိုက်ထားတာမှ မဟုတ်ပဲ ဒလီ (ဖျက်)လုပ်လို့ ချက်ချင်း မရဘူး"

"ရှင့်ကင်မရာက အကောင်းစားချည်းပါ"

သူ့မျက်နှာက ပြုံးမြဲမြဲနှင့် သူ့မျက်လုံးတွေက စူးလက်

တောက်ပလွန်းလှ၏။

"ကျွန်တော် ခင်ဗျားပုံတွေ လုံးဝ ဖြုတ်ပစ်မှာ ပါ"

"မယ့်ဘူး ကျွန်မ စိတ်မချဘူး"

"ပြဿနာပဲ"

သူက ခေါင်းကုတ်သည် ။

"ကျွန်တော့်လိပ်စာကတ် ယူထားလေ"

"ဘာလုပ်ရမှာ လဲ"

"ခင်ဗျားပုံ မတော်တဆပါသွားရင် ကြိုက်သလိုပြော၊ ယောက်ျားက တိဗျာ လုံးဝ မပါစေရဘူး"

သူက လိပ်စာကတ်တစ်ခု ထုတ်ပေး၏။

ချောသစ်က သူ့ကို သေချာ ကြည့်မိသည် ။

ဘယ်အတိုင်းအတာထိ ယုံရမလဲ။

သူ ... ချောသစ်ကို ညာနေတာလား ...

ချောသစ်ပုံတွေ အများကြီးပါသွားလျှင် ရှက်စရာ။

"ဒါဆို ဒီလိုလုပ် ကူးပြီးတာနဲ့ ခင်ဗျားကို ပြမယ်"

"ဘယ်တော့လဲ"

"မနက်ဖြန်ပေါ့"

ချောသစ်က စဉ်းစဉ်းစားစားနှင့် ...

"ကျွန်မ ကူးပေးမယ်။ ရှင့် ကင်မရာပေး ..."

"ဟာ"

"ခွေထုတ်ပေးရင် ပေး၊ မပေးရင် ကင်မရာပါ သိမ်းမှ ဖြစ်မယ်"

ဟိန်းဗို မျက်လုံးပြူးသွား၏။

ဘယ်လိုကောင်မလေးလဲ ဘယ်လိုပြောပြော မရဘူး။ ကင်မရာကို ဇွတ်တောင်းနေသည် ။

"ရှင့်ကင်မရာသာ ခဏပေးလိုက်ပါ"

"ကျွန်တော် ရိုက်စရာတွေက ကျန်သေးတယ်"

ရေစိုမျက်နှာကလေးကို ငေးကြည့်ကာ သူပြော၏။

"ရိုက် ... ရိုက် ကျွန်မ စောင့်မယ်"

ဇွတ်တရွတ်ပါလား။

ဟိန်းဗို သက်ပြင်းရှိုက်သည် ။

သူကလည်း သူပါ။

ဘစ်ကနီပန်းရောင်လေးနှင့် ဆွင်းမင်းကလပ်(ရေကူးလျှင် တပ်ရသောမျက်မှန်) ကလေးနှင့် သူမပုံစံကလေးက နံနက်ခင်း နေရောင်ခြည်အောက်မှာ ရေကူးကန်ပြာပြာ၏ အလှကို ပြီးပြည့်စုံစေသည် ။

အရမ်းလှနေလို့ လည်း ကိုယ်က ခွင့်မတောင်းဘဲ ရိုက်မိတာပါ။ ဆန္ဒတွေ အရမ်း စောသွားမိသည် ။

သူလွန်မှန်း သူသိပါသည် ။

ကောင်မလေးက စိတ်ဆိုး ရန်မတွေ့ဘဲ သွေးအေးအေးနှင့် ဖြေရှင်းတတ်သူ ဖြစ်နေ၏။

အနီးကပ် မြင်ရတော့ ပိုလှတာ သတိပြုမိသည်။ ။

ကိုယ့်ကင်မရာကို သူကလေးဆီ ပေးလိုက်လျှင် ကိုယ်ရိုက်ကူးထားသမျှ တွေ့ကုန်တော့မှာ။ ။

"ရှင် လူလည်မကျနဲ့ နော်၊ ကင်မရာတစ်ခုလုံး ကျွန်မကို ပေးလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ။ ကျွန်မပုံတွေပဲ ကျွန်မဖြုတ်ပစ်မှာ ရှင်ရိုက်ထားတာတွေ မပျက်စီးစေရဘူး"

"ဖြစ်ပါ့မလားဗျာ"

ဟိန်းဗိုက အကြံထုတ်သည်။ ။

သူကလေးနှင့် ဘယ်လိုများ ရင်းနှီးပတ်သက်ခွင့်ရမလဲ။ ရေစက်ရှိလို့ တွေ့ကြပြီပဲ ... ဖူးစာဖက်တွေ ဖြစ်ခွင့်ရလျှင် အကောင်းဆုံးပါ။ ။

ကိုယ့်ရင်ကို လှုပ်ရှား ယိမ်းညွတ်စေသော ကောင်မလေး။ မင်းကို ကိုယ် မရရအောင် ချဉ်းကပ်ရမှာ ပဲ။ ။

"ဒီလို ... လုပ်ပါလား"

ကောင်မလေးက သူ့ကို စောင့်ကြည့်၏။ ။

"ကျွန်တော်တို့ အတူတူ သွားကူးကြမယ်"

ချောသစ် နှုတ်ခမ်းလေး စူမိ၏။ ။

အခုမှ တော့ ဒီတစ်နည်းပဲ ရှိတော့တာ။ ။

ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ။ ။

မျက်စောင်း တစ်ချက်ရွယ်ကာ ...

"ပြီးရော"

ဟု ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီး ပြောမိ၏။ သည် မနက် ဘယ်လိုဖြစ်ပါလိမ့်။

လာတုန်းက လမ်းမှာ ကားဘီးပေါက်သည် ။

ရေကူးကန်ရောက်တော့ ချိန်းထားသော သူငယ်ချင်းတွေက ရောက်မလာ။

ရေလည်းကောင်းကောင်း ကူးခွင့်မရ။

အင်း ... စိတ်ရှုပ်လိုက်တာ။

"ရှင် မလစ်သွားနဲ့ နော်၊ ခဏစောင့်၊ ကျွန်မ ရေချိုး အဝတ် လဲဦးမယ်"

ဟု လက်ညှိုးကလေးနှင့် သတိပေး၏။

"ကျွန်တော့်ရုပ်က အဲဒီလိုပုံမျိုး ပေါက်နေသလား"

"ဘယ်သိပ္ပံမလဲ"

ချောသစ်က အခွင့်အရေးရတုန်း နှိပ်ကွပ်လိုက်၏။

"ခွင့်မတောင်းပဲနဲ့ ခိုးရိုက်သေးတာပဲလေ"

"အဟား ... ကျွန်တော် အရှုံးပေးပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျား တကယ်ပဲ စကားတတ်တယ်"

ဟိန်းဗိုက မတ်တတ်ရပ်ပြီး သူမကို စိတ်ရှည်ရှည် စောင့်နေလိုက်ပါ၏။

"ကျွန်တော် ကားပါတယ်"

ပတ်ထဘီ ပျော့ပျော့ကလေးက ခါးမှာ ကြိုးချည်ထားပြီး အင်္ကျီကလ

ည်း ပွပ္ပလွင့်လွင့်။

ဆံပင်လေးတွေ ဖြန့်ချလိုက်တော့ ပိုပြီး နုပျိုစိုဝင်းသွားသလိုပါ။ ချစ်စရာကောင်းသော ကောင်မလေး။

"ဒါဆို တစ်စီးစီ သွားကြတာပေါ့ ကျွန်တော့်နာမည် ဟိန်းဗိုတဲ့ မှတ်ထားဦး"

မမှတ်ထားချင်ပါ။ သိလည်း မသိချင်ပါ။ တစ်ခါမှ မသိဘဲ သူ့နောက်လိုက်လာရတာ အောင့်သက်သက်နှင့်။ မောင်က ချောသစ်ဘဝထဲ အဲဒီလို ရောက်လာခဲ့တာ။
